

δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς, νομίζοντες ὅτι ὁ θάνατος θὰ φανῆ ἡμῖν καὶ ἐκ τοῦ πλησίον τοιοῦτος, ὁποῖος ἐκρίθη παρ' ἡμῶν μακρόθεν· τὰ δὲ ἡμέτερα αἰσθήματα τὰ φύσει δειλᾶ, κακῶς ἐκλαμβάνομεν ὡς ἀρκούντως ἰσχύοντα, ὅπως μείνωσιν ἀκράδαντα ἐν ὕψει τῆς δεινοτέρας τῶν δοκιμασιῶν.

Κακῶς δ' ἐπίσης γινώσκομεν τῆς φιλαυτίας ἡμῶν τὰ ἀποτελέσματα, παραδεχόμενοι ὅτι δύναται αὕτη νὰ ὑποβοηθήσῃ ἡμᾶς πρὸς καταφρόνησιν τῆς δυνάμεως, ἥτις ἀναγκαίως θὰ καταστρέψῃ τὴν ὑπαρξίν ἡμῶν ἅπασαν. Ὁ δὲ λογισμὸς, ὃ ἐν παντὶ πολλὰς παρέχων ἡμῖν καταφυγὰς, εἶναι καθ' ὑπερβολὴν ἀσθενὴς κατὰ τὴν τοῦ θανάτου συνάντησιν, καὶ δὲν δύναται νὰ πείσῃ ἡμᾶς πρὸς παραδοχὴν τῶν περὶ τοῦ τέλους ἡμῶν εἰκασιῶν. Αὐτὸς δὲ ἀπ' ἐναντίας ὁ λογισμὸς προδίδει ἡμᾶς συνήθως, καὶ ἀντὶ νὰ ἐμποιήσῃ ἡμῖν τὴν καταφρόνησιν τοῦ θανάτου, χρησιμεύει ὅπως ἀποκαλύψῃ ἡμῖν τὸ τρομερὸν αὐτοῦ καὶ τὸ φρικτὸν. Ἐν δὲ μόνον δύναται ὁ λογισμὸς νὰ κατορθώσῃ. Δύναται δηλαδὴ νὰ συμβουλευσῇ ἡμᾶς νὰ ἀποσπάσωμεν τὰ βλέμματα ἡμῶν ἀπὸ τῆς εἰκόνος τοῦ θανάτου, στρέφοντες αὐτὰ πρὸς ἄλλα ἀντικείμενα. Ὁ Κάτων, λόγου χάριν, καὶ ὁ Βροῦτος προσήλωσαν τὸν νοῦν αὐτῶν εἰς ἀντικείμενα θαυμαστά. Πρὸ τινος δὲ ὑπέρτης τις ἤρκεσθη νὰ χορεύσῃ ἐπὶ τοῦ ἰκρίωματος, ἐφ' οὗ ἔμελλε νὰ στρεβλωθῇ, βασανιζόμενος. Τουτέστιν, ἐκ διαφόρων ὁρμώμεθα αἰτιῶν, τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως εἶναι τὸ αὐτό. Ἀληθεύει δὲ, ὅτι ὁσηδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ μεταξὺ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν καὶ τῶν κοινῶν ἀνθρώπων διαφορὰ, μυριάκις καὶ οὗτοι καὶ ἐκεῖνοι ἐδέχθησαν τὸν θάνατον μετὰ τῆς αὐτῆς ἀταραξίας. Ἄλλ' ἡ πρὸς τὸν θάνατον καταφρόνησις τῶν μεγάλων ἀνδρῶν πηγὴν ἔχει τὸν ἔρωτα τῆς δόξης, ὅστις ἀποκρύπτει αὐτοῖς τὸν θάνατον. Οἱ δὲ κοινοὶ ἄνθρωποι καταφρονοῦσιν αὐτὸν, διότι τῶν φώτων αὐτῶν ἡ σμικρότης ἐμποδίζει αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ λάβωσιν ἀκριβῆ γνῶσιν τοῦ μεγέθους τῆς συμφορᾶς αὐτῶν, ἀφίνει δὲ αὐτοὺς ἐλευθέρους νὰ στρέψωσι πρὸς ἄλλα πράγματα τὰς σκέψεις αὐτῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Καλὲ, ξεύρατε καὶ δὲν εἶνε εὐμορφον πρᾶγμα ἀπὸ μέρους σας νὰ περάσῃ τόσοσ καιρὸς καὶ νὰ μὴ μοῦ γράψητε δύο λέξεις, φίλη μου! Ἐλεγεν ἀκκιζομένη ἡ κυρία Α. . . πρὸς τὴν κυρίαν Β. . .

— Μὲ συγχωρεῖτε, κυρία μου, διότι σὲς ἐγροψα. Ἐξεπλάγην μάλιστα πολὺ, μὴ λαμβάνουσα ἀπάντησίν σας.

— Ἀλήθεια, ἡ κυρία ἔχει δίκαιον, ἀνεφώνησε τότε ἡ μικρὰ Μαρία. Δὲν τὸ ἐνθυμείσαι, μαμά; Εἶπες μάλιστα ὅτι ἡ ἐπιστολὴ δὲν ἤξιζε τὴν δακάρην ποῦ ἔδωκες εἰς τὸν γραμματοκομιστήν!

* * *

Ἐν τινι Γυμνασίῳ :

Καθηγητής.— Ἀγαπᾶτε νὰ μοῦ εἴπητε ποία εἶνε ἡ κυριώτερα ἰδιότης τῆς θερμότητος;

Μαθητής.— Ἡ διαστολὴ τῶν σωμάτων.

Καθηγητής.— Φέρετε ἐν παράδειγμα.

Μαθητής.— Ἡ αὐξήσις τῶν ἡμερῶν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θέρους.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἐπιπέσει νὰ γνωρίζῃ τις κάλλιστα ἐκεῖνον, πρὸν δὲν ὀμιλεῖ, καὶ μάλιστα ὅταν εἶνε προσκεκλημένος εἰς ἐσπερονὴν συναναστροφὴν, ἀποδεικνύει μάλιστα τὸ ἐξῆς γεγονός.

Ἐν τινι οἰκίᾳ ἐδίδετο μεγάλη συναναστροφή. Ὁ κόσμος ἦτον ἐν ἀρχῇ ζωηρός· οὐχ ἦττον ὅμως ἡ εὐθυμία ἐπὶ τέλους ἤρχιζε νὰ ἀπομαραινέται μετ' ὅλην τὴν προσπάθειαν, ὅσην κατέβαλλεν ἡ οἰκοδέσποινα, ὅπως τὴν ζωογονήσῃ. Εἰς τῶν προσκεκλημένων ἰδίως ἐνόμιζεν ὅτι εὐρίσκεται ὄχι εἰς διασκέδασιν, ἀλλ' εἰς ἀγγαρίαν, ἔχασματὸ δὲ τόνον, ὥστε ἦτο κίνδυνος νὰ ἐξαρθρωθῶσιν αἱ σιαγόνες του. Οὗτος παρατηρήσας αἴφνης κύριόν τινα, στηριζόμενον ναχελῶς ἐπὶ τῆς ἐστῆς, καὶ θεωροῦντα εὐθύμως τὴν συναναστροφὴν, ἐκλαμβάνει αὐτὸν ὡς ἓνα τῶν κεκλημένων, ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, καὶ,

— Δὲν νομίζετε, τὸν λέγει, ὅτι οἱ οἰκοδεσπότηται ἐδῶ δὲν γνωρίζουν καθόλου πῶς νὰ δέχωνται; Ἦτο χιλιάκις προτιμότερον νὰ μὴ ἐνοχλήσωσι τοὺς ἀνθρώπους παρὰ νὰ τοὺς προσκαλέσωσιν εἰς τοιαυτὴν πληξίν. Τὸ κατ' ἐμὲ, ἀναχωρῶ. Ἐρχεσθε καὶ σεῖς;

— Μὲ συγχωρεῖτε, ἀπεκρίθη ὁ ἄλλος, διότι δὲν δύναμαι νὰ λείψω.

— Διατί;

— Διὰ λόγον φυσικώτατον, κύριε. Εἶμαι ὁ οἰκοδεσπότης.

!!!!!

IGNAS.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Αἱ παρεκτροπαὶ τῆς νεότητός μας εἶνε συναλλαγματοεικελῆ ἐκδιδόμεναι εἰς λογαριασμὸν τοῦ γῆρατός μας, καὶ πληρωτέαι ἐντόκως μετὰ τριάκοντα ἔτη.

* * Εἶνε πάντοτε χρήσιμον νὰ λαμβάνῃ τις μᾶθημα, ἔστω καὶ παρ' ἐχθροῦ· ἀλλ' εἶνε πολλὰκις ἐπικίνδυνον νὰ δίδῃ τις μᾶθημα, ἔστω καὶ εἰς φίλον.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Πρὶν παρατεθῶσιν εἰς τὴν τράπεζαν τὰ βραστά αὐγά, δύναται τις κάλλιστα νὰ βεδιωθῇ ἐὰν εἶνε καλὰ ὡς ἐξῆς: Τὰ νωπὰ, ἀφ' οὗ βράσουν, φυλάττουν ἴσον τὸ βᾶρος ὅσον εἶχαν καὶ πρὶν βράσουν. Τὰ ἔωλα ἐξ ἐναντίας ἀποβάλλουσιν ἕως 2 0/10 ἐκ τοῦ βάρους των. Ἀρκεῖ λοιπὸν νὰ τὰ ζυγίσῃς πρὶν καὶ ἀφ' οὗ τὰ βράσῃς.